

Nr 2.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

I en den 9 januari 1953 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 26, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 1).

Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört får utskottet, i den mån detta icke framgår av den nedan lämnade redogörelsen för propositionens huvudsakliga innehåll, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Propositionen innehåller i huvudsak följande. Alltsedan år 1932 har riksdagen bifallit av Kungl. Maj:t framlagda förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift eller till förordning om fortsatt giltighet av förut gällande förordning i ämnet. Den nuvarande förordningen, som utfärdades den 22 april 1949 (nr 180), äger jämlikt förordningen den 9 mars 1951 (nr 102) giltighet till och med den 30 juni 1953. Vid framläggandet för 1951 års riksdag (prop. nr 5/1951) av förslag till förordning om fortsatt giltighet av 1949 års förordning framhölls bl. a., att vårt lands handlingsfrihet i tullfrågor begränsats genom anslutningen till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT). Å andra sidan hade i nyssnämnda avtal ävensom i Havanastadgan för en blivande världshandelsorganisation vissa möjligheter lämnats de avtalsbundna länderna att ingripa mot dumpingföreteelser genom antidumping- och utjämningstullar. För dessa fall hade 1949 års förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, ehuru den måhända formellt sett skulle kunna åberopas, icke ansetts lämpligen böra användas. I stället hade genom förordningen den 12 maj 1950 (nr 164) angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar Kungl. Maj:t bemyndigats att i förekommande fall förordna om uttagande av sådana antidumping- och utjämningstullar. Ehuru användningsområdet för den fullmakt, som innefattas i 1949 års förordning, sålunda blivit väsentligt inskränkt, ansågs det

likväl att fullmakten under vissa förhållanden kunde få betydelse som ett medel att hävda svenska intressen. 1950 års förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar äger giltighet till och med den 30 juni 1953. I proposition nr 18 till innevarande års riksdag har emellertid förslag framlagts om fortsatt giltighet av denna förordning under tiden till och med den 30 juni 1955.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 3 december 1952 har *generaltullstyrelsen* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte avlåta proposition till riksdagen med förslag om utsträckning av giltighetstiden för 1949 års förordning, förslagsvis till och med den 30 juni 1955.

I enlighet med generaltullstyrelsens hemställan föreslås i propositionen, att förordningen angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1955. Härigenom skulle den fullmakt, som innefattas i 1949 års förordning, komma att gälla under samma tid som föreslagits beträffande bemyndigandet att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 26, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Stockholm den 3 februari 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 1.